

Phẩm 11: DẠ-DA (Danh Văn - 26 bài kệ)

Xưa có một đạo nhân
Vào xóm làng khát thực
Thấy thi thể nữ nhân
Sinh đẹn rất hôi thối
Ngài ngồi thẳng kiết già
Tâm quán vô thường tưởng
Xét rõ toàn bất tịnh
Quyết chí học định tâm
Liên ngay trên chỗ ngồi
Có âm thanh tinh tế
Ngài nghe tiếng hã hùng
Theo đó nhất tâm khởi.
Thấy bụng tử thi vỡ
Hiện toàn đồ bất tịnh
Thất khiếu nước chảy ra
Hôi thối không chịu nổi,
Năm tạng, ruột, bao tử
Tim, gan đều rã nát
Sinh ra vô số trùng
Quán xong tâm lại tịnh.
Xem thân chết bên ngoài
Quán soi lại nội thân
Người vậy, ta nào khác?
Biết thân vốn hư nguy
Tự khởi tâm tịch tịnh
Tu hành không giải đãi
Không du hành khát thực
Cũng không nghĩ uống ăn.
Nếu phải vào xóm làng
Để đi xin thức ăn
Tuy thấy sắc đẹp xinh
Thường quán thấy bất tịnh
Xem các hình sắc kia
Như người chết không khác,
Quán nó vốn tiêu hoại
Tất cả chẳng gì vui
Con suy tư như vậy
Mà lìa được dục ái.
Sống theo bốn phạm hạnh
Phòng hộ không phóng dật
Tại đó, sau mạng chung
Liên sinh Phạm thiên giới.
Thọ mạng cõi trời hết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh xuống Ba-la-nại
Làm con nhà trưởng giả
Giàu có, đầy uy thế
Ai thấy cũng kính yêu
Chánh định độ vô cùng
Suốt ngày luôn tu hành
Buổi tối không ngủ nghỉ,
Thấy tất cả người nữ
Đều xem như đồ hôi
Kẻ gồi trống mơ màng
Người ôm đàn, sáo ngủ
Nhạc khí bày ngổn ngang
Trong mộng miệng nói mơ
Thấy thế con tự tỉnh.
Xưa vốn làm công đức
Nhớ quán hạnh bất tịnh
Đời trước đã trải qua
Vừa quán thấy vậy rồi
Tâm ý cầu vô dục
Lúc đó lòng bức bách
Con quyết phải ra đi
Từ sàng tọa khởi thân
Xuống điện bỏ chạy trốn
Chư Thiên thương xót con
Làm cửa thành tự mở.
Khi con ra khỏi thành
Đến được bên dòng sông
Xa trông bờ bên kia
Thấy Sa-môn tịch tĩnh
Và thấy Đấng Đại Tịch
Nên cất tiếng kêu lớn
Bảo rằng con khốn cùng
Ý nguyện quyết ly dục.
Tiếng Thế Tôn nhẹ nhàng
Vì cứu khổ bảo con:
“Hãy đến đây đừng sợ
Chốn này rất an ổn.”
Tâm con lìa khổ sầu
Liên vượt sang bờ kia
Đến chỗ Đấng Đại Từ
Thế Tôn, Bạc Tối Thượng
Thuyết pháp diệu tối thắng
Con như người đói khát
Thấm tư pháp cam lộ
Thấu rõ chân thật nghĩa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Ngay đó thấy lý Đạo
Theo Phật cầu xuất gia
Đức Phật đại từ bi
Độ con thành Sa-môn,
Tức thời trong một đêm
Trời vừa rạng ánh hồng
Con dứt hết các lậu
Được diệt độ thanh lương.
Đó là thân đời trước
Đã làm thiện hạnh này
Nay là đời cuối cùng
Con thấy Chân diệu pháp.
Như vậy Hiền Dạ-da
Bậc Tôn giả thần thông
Bên ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.*

M